

Sygn. akt III Ca 623/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 lutego 2021 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa G. C., A. Z. i A. G.

przeciwko R. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt I C 2452/19

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 623/20

UZASADNIENIE

Powodowie G. C., A. Z. oraz A. G. zażądali zasądzenia od pozwanego R. P. na ich rzecz kwoty 1 667, 68 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości odsetek dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.) od dnia 25 09 2019r. do dnia zapłaty oraz o zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powództwa twierdzili, że pozwany nie wywiązał się z zawartej przez niego oraz cedenta (który zbył wierzytelność dochodzoną pozwem na rzecz powodów) umowy pożyczki gotówkowej.

Referendarz Sądowy wSądzie Rejonowym w W. dnia 28 10 2019r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uproszczonym, uwzględniając żądanie pozwu.

Pozwany R. P. wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa oraz o zwrot solidarnie od powodów na jego rzecz kosztów procesu.

Zarzucił, między innymi, że powodowie nie wykazali zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia oraz legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 12 02 2020r. zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1 667,68 zł z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 25 09 2019r. do dnia zapłaty (pkt 1) oraz kwotę 1 117 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu (pkt .

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako źródło dochodzonych roszczeń wskazał regulację art. 720 § 1 k.c. Stwierdził, że pozwany zawarł z „poprzednikiem prawnym” powodów na odległość (tj. za pośrednictwem platformy internetowej) umowę pożyczki gotówkowej, z której się nie wywiązał. Powodowie nabyli wierzycelność objętą pozwem w drodze umowy przelewu wierzycelności z dnia 19 12 2017r. Powyższy stan faktyczny ustalili na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uznając, że dowody z dokumentów przywołane w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku zostały sporządzone i podpisane przez upoważnione do tego osoby, wskazując, że w jego ocenie kwota pożyczki została udostępniona na numer rachunku bankowego pozwanego, z którego dokonano opłaty weryfikacyjnej, który wskazano też we wniosku o udzielenie pożyczki. Zważył, że powództwo zostało wykazane co do zasady, jak i wysokości, wskazując, że papierowa wersja umowy pożyczki nie wymagała podpisów stron albowiem została ona zawarta na odległość.

O odsetkach orzekł w oparciu o regulację art. 481 § 1 i 2¹ k.p.c. w zw. z art. 359 § 2¹ k.p.c..

O kosztach orzekł w oparciu o regulację art. 98 k.p.c..

Orzeczenie **zaskarżył pozwany R. P.**, który wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa lub jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Ponadto wniósł o zasądzenie od powodów na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję, zwrotu kosztów opłaty za pełnomocnictwo oraz zwrotu kosztów procesu.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa materialnego i procesowego tj.:

- a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodnego i wybiórczą jego ocenę oraz nie uwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść pozwanego;
- b) art. 720 § 1 k.c. poprzez uznanie, że pierwotnego wierzyciela i pozwanego łączyła skutecznie zawarta umowa pożyczki.

Powodowie G. C., A. Z. oraz A. G. wnieśli o oddalenie apelacji oraz zasądzenia od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powodów przyjmując, że ma ono źródło zawartej przez pozwanego i wierzyciela pierwotnego umowy pożyczki, lecz wadliwie rozpoznał sprawę, a w konsekwencji tego, skonstruował wadliwą podstawę faktyczną orzeczenia.

Konstruując podstawę faktyczną orzeczenia oparł się bowiem na informacjach zawartych w dołączonych przez powodów do pozwu wydrukach z systemu informatycznego pożyczkodawcy.

Nie zostały one jednak w żaden sposób uwierzytelnione, przez co jakkolwiek stanowią one „inny środek dowodowy” w rozumieniu art. 309 k.p.c. to ich moc dowodowa jest znikoma i w kontekście zajętego przez pozwanego stanowiska w sprawie (zakwestionował on w sprzeciwie „wszystkie niewierzytelne i niepodpisane przez Pozwanego dokumenty”; k. 35 akt), bez ich prawidłowego uwierzytelnienia, bądź potwierdzenia przez informacje zawarte w innych środkach dowodowych (np. dokumentach czy też zeznaniach świadków, a ostatecznie w zeznaniach stron) nie mogą być podstawą do poczynienia przez sąd na ich podstawie pozytywnych ustaleń faktycznych.

Równocześnie przy rozpoznaniu tego zagadnienia umknęło jego uwadze

– co należy podkreślić - **że stosownie do regulacji art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. w związku**

z art. 187 § 1 k.p.c. pozw powinien jedynie zawierać „wskazanie dowodu na wykazanie każdego z tych faktów”, co jednak nie jest równoznaczne z obowiązkiem dołączenia do niego oryginałów dokumentów

stanowiących źródła dowodowe, bądź ich odpowiedników w postaci prawidłowo poświadczonych ich odpisów przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 129 § 2 k.p.c.).

Konieczność ich przedłożenia jest bowiem uzależniona od tego, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia z nich dowodu (nie zachodzi ona w przypadkach przewidzianych w art. 227 - 230 k.p.c.), czy ich przedłożenia zażądał przeciwnik strony

(art. 129 § 1 k.p.c.), czy też, kiedy sąd w okolicznościach sprawy uzna za konieczne przejrzanie oryginału dokumentu, np. powzięcie wątpliwości co do jego sporządzenia lub treści (art. 250 § 2 k.p.c.)

W każdym z tych przypadków przyjęć jednak należy, że przed przystąpieniem do przeprowadzania postępowania dowodowego sąd rozpoznający sprawę (faktycznie przewodniczący składu orzekającego) zażąda ich przedstawienia

(art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę nie wywiązał się z tego obowiązku (nie zażądał od powoda przedłożenia uwierzytelnionych wydruków z systemu informatycznego pożyczkodawcy).

Tym samym naruszył wskazaną powyżej regulację prawną, co w świetle motywów zaskarżonego orzeczenia skutkowało nierozpoznaniami przez niego sąd istoty sprawy.

Czyni to apelację uzasadnioną i prowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku

i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania przy zastosowaniu regulacji art. 386 § 4 k.p.c.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji na mocy regulacji art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i jeżeli powtórnie uzna za konieczne przeprowadzenie w sprawie postępowania dowodowego z zaoferowanych mu w pozwie dowodów z wydruków z systemu informatycznego pożyczkodawcy, to w oparciu o regulację art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. zobowiąże powodów - w określonym mu terminie - do ich przedłożenia wraz z ich prawidłowym uwierzytelnieniem (np. przez reprezentującego powoda radcę prawnego,

który potwierdzi ich zgodność z ich obrazem widzianym przez niego na monitorze),

albo do udostępnienia mu „linku” do nich w systemie informatycznym pożyczkodawcy, czy też udostępnienia mu urządzenia, w którego pamięci się one znajdują, a następnie samodzielnie, naocznie, zweryfikuje zgodność przedłożonych mu wydruków z ich obrazem wyświetlonym na monitorze, czy też w wyświetlaczu udostępnionego mu przez powoda urządzenia (przez ich „oglądnięcie”).

Orzekając w sprawie dokona oceny zebranego w sprawie materiału i poczyni ustalenia dotyczące wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, bądź też wyjaśni, dlaczego nie uznał ich za udowodnione.

SSO Leszek Dąbek